

α. λ. Μετόης
Τ. Κιβ. 7
Βαρύδια

Βαρύδια 7 Αυγούστου 1945.

Αξιότιμον Κύριον
Γ. Γεωργιουπουλλον
Διδασκαλον
Κορυθου...

Καθαρά μου διδασκαλε,

Διέσταναι τη στιγμή αυτή μια ακανόνιστη
δύναμι να με αναγκάζει να καθήσω για να χαραζω πάνω στο άσπυ
το ακριγέστατο και μεγαλοπρεπές αίσθημα που πλημμυρίζει τον
χειμάρρος μέσα μου και χυμώδη λαχαιλίζει προσκαλώντας να μεταμορ-
φώσω σε κυρίνα λογισμούς να αποδώσουν εσύ και κατ'ελάχιστον
εγώ το σκεύον η έμψυχό μου αισθάνεται απέναντι σας.

Τα λογία είναι πολύ στυχα και η γλώσσα αντηνυρίζει τραπε-
τη εμικροτή της εκφραστικής της δύναμης.
Με τι μ' αυτό, τι κι αν δεν μπορώ να αποδώσω το αίσθημα της ακο-
ραστής ευγνωμοσύνης και του αιώνιου σεβασμού που πάντα δε αισθάνο-
μαι για όσα ω ακούραστε θράσητά του Ησού της Αθήνας.
Αυτο είναι μάλλον υπερ μου γιατί τα μεγάλα αίσθημα είναι άσπυ,
δεν αποδίδονται με λογία, και είναι για αυτό ακριβώς που είναι μεγάλα.

Η χρυσόβουλη της νεας ζωής ανασταί για μένα.
Τα μαύρα σκοτάδια της αιθάλης διαλύθηκαν και το λαμπρό φως
της αγωγής της γνώσης. Συ ό, μου διδασκαλε, σταθήκες η πιο φωτεινή
ακτίδα γιατί συ πρώτος διαλύσες τα μαύρα σκοτάδια της νύκτας
της αιθάλης. Και πρώτος έφωτοσ επικάδες στα μυστικά του Ησού
της Αθήνας.

Γιαυτό ακριβώς εσένα εσθήσα για όσα στην καρδιά μου τον πιο
ψηλό θρόνο και ευλαμικά και θαύματα μπροστά σ' αυτό.
Δεν δε κολακεύω αυτή τη στιγμή.
Θαταν τυσο τακτινωτικε από μένα.
Παράω' άλλως να σ' κερρώ τα πηγάκια συναισθηματά μου.

Τα συναισθηματά μου εστέ θα τα ανοιωθες πιο δύναμα αν τυχαίνο
έβουν στη σχολική γιορτή του Γυμνασίου μας για να ακούθης
την αντίφωνηση που ακηούθηνα ύστερα από την τιμή που μου έκαμε η
πλειονότης της τάξης μου όταν μου κινεθες σε μυστική ψηφοφορία
να την αντιπροσωπεύω στην σχολική μας γιορτή και να ακηούθηνα
την αντίφωνηση των τελειοφοιτών στα τελευταία λογία του Γυμνασίου-
αρχή μας. Αλλά όταν ψηφίζαν δεν ψηφίζαν αμένα. Ψηφίζαν αμένα και
μόνο τες δίκες σας προσκαθίσε. Οι 31 ψηφοί που μου έδωσαν 46
από τους συμμάθητες μου είχαν δε όσα την κηγή τους.
Και να είστε βέβαιος ότι αν δεν είσω στη μέση τα κομματικά
θα σκερνώ και τους 46.

Στην απονομή των βραβείων οι δίκες μου ένωθες σε φωνήεν στυχος.
Αι δίκουσα κε τα δυο βραβεία. Στο ένα σγίνο εστέ και στην άλλη
...χι έτρεξε δε εσάν λημμενες συνάδρι... της...
...ω από την άλλη και μία άλλη.
...έρετο δόθηκε μάλλον με χαρηρία... εστέ μου εστέ...